

РЕШЕНИЕ

№ 40237

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8196** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10б, ал. 7, т.3 и чл. 14а, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца (ЗСПД).

Образувано е по жалба на В. Б. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица], ет.7, ап.41, лично и в качеството на законен представител на М. П. П., чрез адв. П. П. срещу Заповед № Д-С-ЛЦ-ВС-10/14.07.2025г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане“ - Л..

Заповедта на директора на ДСП – Л. се оспорва като необоснована, незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалните разпоредби, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответстваща на целта на закона. Изложени са подробни аргументи свързани с незаконосъобразността на атакувания акт, насочени към липсата на законови основания за издаването на същия, предвид обстоятелството, че сочените отсъствия на ученика са били по уважителни причини. Претендира присъждане на разноски. В съдебно заседание, жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа жалбата и сочи подробни съображения за нейната незаконосъобразност. Претендира разноски. В писмени бележки от 27.11.2025г. излага подробни аргументи свързани с това, че отсъствията на детето са били по уважителни причини, като административния орган не извършил пълна проверка, за да установи коректните факти по случая, прави се искане за отмяна на заповедта.

Ответникът – директорът на ДСП - Л., в с.з. чрез юрисконсулт Л., оспорва жалбата, считайки, че атакуваната заповед е законосъобразна. Твърди, че заповедта е издадена на база информацията в Интегрираната информационна система на МОН, според която детето има неизвинени отсъствия. Моли жалбата да се отхвърли като неоснователна, а заповедта да бъде потвърдена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 07.10.2024г. жалбоподателката В. Б. П., като майка и законен представител на детето М. П. П., е подала до директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л.- Заявление-декларация с вх. № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/7555 /л. 23 и 34/ за отпускане на еднократна помощ за ученици записани в осми клас по чл.10б от ЗСПД. Към заявлението са били приложени необходимите документи, вкл. и Удостоверение № 708-20/17.09.2024г. издадено от 47 СУ „Х. Г. Д.“ [населено място], сочещо, че детето М. П. П. е записано в осми клас за учебната 2024/2025г. По молбата е извършена проверка и след като е констатирано, че жалбоподателката отговаря на изискванията е отпусната такава със Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/7555 от 15.10.2024г. /л. 21/ в размер на 300,00 лв.

Впоследствие, във връзка с постъпила информация от МОН за допуснати от ученика М. П. П. неизвинени отсъствия за 13 учебни часа през месец май 2025г., със Заповед № Д-С-ЛЦ-ВС-10/14.07.2025г. е разпоредено жалбоподателката да възстанови неправомерно получената еднократна помощ по Заявление-декларация с вх. № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/7555/07.10.2025г. в размер на 300,00 лв., ведно със законоустановената лихва.

По делото са представени и приети като доказателства документите, приобщени към административната преписка, както и удостоверение за раждане/л.34/, писмо от МОН Институт по образованието /л.42-45/, справка от Информационна система /л.50/, удостоверение-становище от Директор 47 СУ „Х. Г. Д.“ [населено място] /л.55/, писмо от МОН Институт по образованието с приложен пълен списък на допуснати отсъствия от М. П. П. /л.57-69/.

При така установеното от фактическа страна, съдът правни следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, от активно легитимирано лице и при наличие на правен интерес, поради което същата е допустима, а разгледана по същество е и основателна.

Оспорената заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. е валидна, доколкото изхождат от материално и териториално компетентен административен орган. Издадена е в установена в закона писмена форма и съдържат фактическите и правни основания на упражненото правомощие. Независимо от това, същата е незаконосъобразна, тъй като са постановени при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон.

При преценка на наличните доказателства съдът констатира, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 АПК да изясни всички факти и обстоятелства от значение за правилното разрешаване на случая във връзка с признатото на жалбоподателката право на помощ за ученици записани в осми клас по чл.10б от ЗСПД. Въпреки постъпилата информация от МОН, че М. П. П., през месец май 2025г., е допуснал отсъствия, за които няма уважителни причини – 13 учебни часа, административният орган не е положил необходимата грижа да установи напълно обективните факти и обстоятелства, които са от значение за издаване на оспорените заповеди. От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че са налице уважителни причини за отсъствието на ученика през месеца, за който се твърди, че са допуснати неизвинените отсъствия, поради което 11 от тях са извинени. Безспорно се установява, че през месец май 2025г. ученика М. П. П. е отсъствала: 1 учебен час на 02.05.2025г.; 1 учебен час на 07.05.2025г.; 2 учебни часа на 08.05.2025г.; 1 учебен час на 12.05.2025г.; 2 учебни часа на 13.05.2025г.; 4 учебни часа на 16.05.2025г., 1 учебен час на 19.05.2025г.; 2 учебен час на 20.05.2025г.; 2 учебни часа на 22.05.2025г.; 2 учебни часа на 27.05.2025г. и 1 учебен час на 28.05.2025г. или общо 19 учебни часа. Относно отсъствията на 02.05.2025г. и 16.05.2025г.-същите са били извинени съответно на

02.05.2025г. и 16.05.2025г., като са останали неизвинени 14 отсъствия. Отсъствията на 07.05.2025г. и от 08.05.2025г. са били извинени на 24.06.2025г. Отсъствията от 13.05.2025г., 19.05.2025г., 22.05.2025г., 27.05.2025г. и 28.05.2025г., както и едно от отсъствията от 20.05.2025г. са били извинени на 27.06.2025г. Като неизвинени са останали за месец май 2025г. отсъствията в 1 учебен час на 12.05.2025г. и 1 учебен час на 20.05.2025г., т.е. 2 учебни часа за въпросния месец. Тези обстоятелства са отразени и в електронния дневник на НЕИСПУО. В удостоверението/становище от Директор 47 СУ „Х. Г. Д.“ [населено място] изрично се сочи, че забавянето на извиняването на отсъствията е „по причини свързани с пропуск извършване на своевременни действия от страна на класния ръководител“.

Независимо от извиняване на отсъствията /последните от които на 27.06.2025г./, административния орган е издал обжалваната заповед на 14.07.2025г., без да е изяснил в пълнота обстоятелствата по случая и без да е събрал всички относими доказателства, което е довело до нарушение на чл.35 от АПК, което се отчита като съществено нарушение на административнопроизводствените правила и самостоятелно основание за отмяна на процесната заповед.

По отношение на материалната законосъобразност:

Съгласно чл. 17, ал. 6 ППЗСПД училищата и детските градини в системата на Министерството на образованието и науката предоставят ежемесечно по служебен ред чрез Министерството на образованието и науката на Агенцията за социално подпомагане информация за допуснатите отсъствия повече от 3 дни на всяко дете, посещаващо група за предучилищно образование, и 5 учебни часа на всеки ученик, за които няма уважителни причини, съгласно чл. 10 от Наредба № 5 от 2016г. за предучилищното образование и чл. 62 от Наредбата за приобщаващото образование.

От анализа на посочените разпоредби следва, че на директора на училището е вменено да представя присъствен списък на децата от съответния клас в училището пред съответната Дирекция "Социално подпомагане", но само когато отсъствията не са по уважителни причини. В § 1, т. 11 от ДР на ЗСПД е предвидено, че по смисъла на чл. 17, ал. 5 "уважителни причини за допуснати отсъствия от ученик" са определените по реда на Закона за предучилищното и училищното образование".

В настоящия случай, процедурата по извиняване на отсъствията не е била предприета своевременно, но това забавяне е допуснато от класния ръководител и същото не следва да води до неблагоприятни последици за ученика. В случаят не се констатира недобросъвестност от страна на жалбоподателката, която да е основание и за издаване на процесната заповед. Още повече, че нито в ЗСПД, нито в ППЗСПД е предвидено, че представянето на документ, удостоверяващ уважителните причини, следва да бъде извършено в определен срок, като в противен случай, липсата на посоченото удостоверяване в срок би било предпоставка за прекратяване на месечната помощ за дете. В заявлението – декларация, подадена от жалбоподателката е посочено, че ако учащото му дете отсъства без уважителни причини повече от 5 учебни часа в месеца, то помощта ще бъде прекратена. В посоченото указание не е въведен срок, в който да се удостоверят уважителните причини, поради което не е налице недобросъвестност от страна на жалбоподателката.

Същевременно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, се установява, че за месец май ученичката М. П. П. е допуснала 2 броя неизвинени отсъствия, което сочи, че не са налице материално правните предпоставки на чл.10а, ал.7, т.3 от ЗСПД за възстановяване на помощта, поради което процесната заповед е и материално незаконосъобразна.

Наред с изложеното, в конкретния случай административният орган не е посочил на кои дати са регистрирани отсъствия на ученика, поради което жалбоподателката не може да узнае заради кои

факти е разпоредено възстановяване на получената помощ, нито съдът може да провери достоверността на тези факти, респ. да проконтролира законосъобразността на упражненото от органа право по възстановяване на получената еднократна помощ по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПД. Описаните по – горе обстоятелства във връзка с отсъствията на ученика се основават на представените от жалбоподателката, официални документи, а не на посочването на данните в обжалвания административен акт.

В обобщение, съдът намира Заповед за възстановяване на недобросъвестно получена семейна помощ № Д-С-ЛЦ-ВС-10/14.07.2025г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., за незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на жалбоподателката следва да бъде поставена на разглеждане, на основание чл. 143, ал.1 от АПК. Претендират се разноски в размер на 10 лв.- за държавна такса и 400 лв.- за адвокатско възнаграждение. Не е направено възражение за прекомерност, доколкото претендираното възнаграждение е в минимален размер, според чл.8, ал.1 вр. с чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 2004г. за възнагражденията за адвокатска работа. Ето защо, претенцията за разноски следва да се уважи и на жалбоподателката да се присъдят сторените такива в общ размер от 410 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд - София-град, III отделение, 79-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за възстановяване на недобросъвестно получена семейна помощ № Д-С-ЛЦ-ВС-10/14.07.2025г. на директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. да заплати на В. Б. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица], ет.7, ап.41 сумата от 410 /четиристотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 14а, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца.